

tagjai között I. Lajos, tekintélyes gabonakereskedő, majd csésésényi birtokos volt. Fiai közül Lajos előbb igazságügyminiszteri, később vármegyei tisztviselő és a Rába-szabályozó Társulat igazgatója volt. Királyi tanácsos, csésésényi birtokos. Testvére Ferenc szintén csésésényi birtokos.

Czímer: Kék pajzsban természetes alapon vörösruhás férfi, jobbában kardot tart, baljával pedig magot vet. Madarak röpdösik körül.

Szász (Gyéresi). Eredetileg Középszolnokból származó, de később Békés, Szilágy, Arad, Bihar, Szatmár és Győr vármegyékben elterjedt család. Első ismert őse István, 1740-ben szerepel. Középszolnok vármegye 1791-ben a fenti István fia, Mihály nemességét igazolja. 1806-ban pedig Györgyét. Békésben 1791-ben és 1806-ban, Szilágyságban 1806-ban, Arad megyében 1812-ben és Biharban 1818-ban, 1843-ban és 1904-ben igazolták nemességüket. Győr vármegyében az újabb korban III. József telepedett meg. Tagjai közül I. György és Mihály 1790 körül ref. lelkészek, II. György a XVIII. század végén Békés vármegye biztosa. I. József († 1848) bihari főmérnök. Gábor a XIX. század első felében aradi kórházgondnok. Lajos ugyanakkor adótiszt. Károly a múlt század 2-ik felében ügyvéd. II. József ugyanakkor honvédtiszt. Sándor György († 1860) bihari főmérnök. II. Lajos jelenleg ügyvéd. Ágoston († 1899) ügyvéd. Imre († 1848) honvédtiszt. Iván jelenleg kir. ügyész. II. I. József jelenleg M. Á. V. felügyelő és fűtőházi főnök, Budapesten. Fiai: Sándor, Aladár, Gábor.

Czímer: Vörösbén, zöld alapon ágaskodó arany-oroszlán, jobbában görbe kard, baljában leveles arany-korona. Sisakdísz: pajzsbeli növény oroszlán. Takarók: kék-arany, vörös-ezüst.

Szent-Mihályi (Szent-Mihályi). Ősi nemes család, melynek tagjai már II. Endre alatt szerepelnek. Később Abauj vármegyében lépnek fel, de a XVIII. század elején a Dunántúl, Komárom és Győr vármegyékben is. Győr vármegyében 1817-ben hirdetik ki nemességüket a Komáromból hozott nemesi bizonyítvány alapján. E család más tagjai ismét 1837-ben mutatják be és hirdetik ki a Komárom vármegyétől hozott nemesi bizonyítványt. Győr vármegyében Győr, Révfalu, Szabadhegy, Bőny és Rétalap községekben volt birtokos és ma is az. Tagjai közül József 1741-ben abauj-vármegyei ügyész. Kálmán 1867 után győri törvényszéki bíró.

Czímer: Kékben, hármás zöld halmon álló természetes daru, felemelt jobb lábával röögő tart. Sisakdísz: vörösruhás, vöröskucsmás, sárgaöves magyar vitéz, jobbában görbe kardot tart, balját csipőjén nyugtatja. Takarók: kék-arany, vörös-ezüst.

Szily (Felsőszopori). Sopronmegyei család, mely idővel Vas, Zala, Veszprém és Győr vármegyékben is elterjedt. Mihály és testvérei: János, György, Helena és Kata 1629-ben kapnak címeres nemeslevelet II. Ferdinándtól, melyet ugyanaz évben Sopron vármegyében hirdettek ki. A család Deveserben (Veszprém m.), hol az 1797-iki nemesi összeírásban szerepel, Felső-Szoporon (Sopron m.) és Kenyeriben (Vas m.) volt birtokos. Tagjai közül János († 1799) szombathelyi püspök, három János és Márton részt vettek az utolsó nemesi felkelésben. Imre († 1897) pápai szolgabíró, 1848/49-ben honvéd-tüzér, később győri lakos. Fia Zoltán Győr város tiszti főügyésze volt. Zoltán József törvényszéki aljegyző. Endre vasúti tisztviselő.

Czímer: Kékben, zöld alaphól növény lombos fa alatt egymással szemben álló egy-egy zöld medve. Sisakdísz: vörösmézű könyöklő kar, görbe kardot tart. Takarók: kék-arany, vörös-ezüst.

Szöts (Kézdizsentléleki és Tordai). A család régebbi történetét homály fedi. Első ismert okleveles nyoma egy 1722. évi tanúvallatás, mely a család armálisáról is megemlékezik. E tanúvallatás szerint a Szöts család Kézdizsentléleken és Futárfalván szabad, nemes birtokos volt. Igy a XVII. század végén élt Miklós és a kuzcuk korban szereplő Balázs. Valószínűleg az utóbbi testvére volt az az András, a ki szintén Szentléleken és Torján volt birtokos, de birtokait eladván, feleségével és három fiával, Miklóssal, Andrással és Istvánnal, sok marháival Tordára költözött és ott tekintélyes birtokokat szerzett. Két előbbi fia mag nélkül halt meg, így összes birtokait István örökölte, a ki különben is gazdag, tekintélyes leányt, ns. Téglás Juditot, vette nőül. Három fia volt: Ferenc, István és János. Birtokait az utóbbira hagyta, de bátyjai azért porbe fogták. Ferenc tordai szolgabíró lett, feleségül vette Szerdahelyi Kondé Teréziát, a ki előbb Deáky Istvánné volt. Ennek halála után másodszor is nősült, elvén ns. Bakó Máriát. Élete végét mostoha fiaival folytatott póre keserítette meg. Ezek miatt el kellett hagynia családját, Budára költözött, a hol meg is halt. Pöreit özvegy folytatta, szintén Budára költözvén fiával együtt, a kit jeles nevelésben részesített, úgy hogy már 1806-ban ügyvédi oklevéllel szerzett és nemskára a csornai premontrei rend ügyésze lett. Feleségül vette nemes Nagy Júliát, Győrszemerén, 1810-ben, ő is folytatta öröklött perét és korán meghalván, fiaira hagyta örökségképen. Egyik fia Ignác orvos volt, a másik pedig Lajos, jogot végzett és mint a győri megyei törvényszék helyettes elnöke halt meg. Fia, Árpád győri ügyvéd.

Czímer (ősi): Kékkel és ezüsttel haránt négyelt. Sisakdísz: nincs. Takarók: kék-ezüst, vörös-ar.

Takácsy. Nyitra vármegyéből származik, honnan idővel Pozsony vármegyébe Vajkára költözött, hol 1667-ben Kolonich érsektől donációzt kapott. Később Komárom és Győr vármegyékbe is áterjedt. Péter 1625-ben II. Ferdinándtól nemességújítást nyert, melyet 1627-ben Nyitrán és 1766-ban Pozsonyban hirdettek ki, honnan 1804-ben nemesi bizonyítványt is kaptak. Tagjai közül I. Ignác 1814-ben Pozsony vármegye táblabírája, káptalani ügyész. II. Ignác († 1899) kir. ítélőtáblai bíró. III. Ignác budapesti gyógyszerész. Géza jelenleg győri árvaszéki ülnök.

Czímer: Kékben, zöld alapon ágaskodó kétfarkú arany-oroszlán, jobbában felfelé nyúló dárdát tart. Sisakdísz: arany griff növekvően, jobbában piros rózsát tart. Takarók: kék-arany, vörös-ezüst.

Tóth (Fehérgyarmati). Eredetileg Erdélyből származik, honnan a szatmármegyei Fehérgyarmatra, majd a Nagykúnságba telepedett, hol előbb Érszentkirályon, majd Künszentmártonban volt birtokos. Fehérgyarmaton egy curialis házra és telekre kapott kir. adományt. Pál és Lukács 1619-ben kaptak Bethlen Gábor fejedelemtől ezimeres nemeslevelet. András fia István, Károly és Lajos Belsőszolnok vármegyétől 1844-ben nemesi bizonyítványt kapnak, melyet 1845-ben Csongrád és 1847-ben Heves vármegyében hirdettek ki. Tagjai közül I. András a XVIII. század elején palatinális assessor. II. András, Mária Terézia alatt 30 évig katonáskodott. Lukács a hetéves háborúban mint zászlótartó esett el. III. András városi főbíró Künszentmártonban. István (sz. 1809) ügyvéd. Lajos (sz. 1816) ügyvéd, majd főbíró. V. András u. ott ügyvéd és polgármester. Gyula győri gyógyszerész tulajdonos. Ernő előbb orsz. képviselő, most bpesti ügyvéd. A család kétféle címert ismer.

I. Czímer: Kékben könyöklő páncélos kar kardot tart. Sisakdísz: hiányzik. Takarók: kék-arany, vörös-ezüst. A másik helyesebb címert: Kékben, zöld alapon álló fehérruhás, fehér-